

Juri, Serghei și sfînțenia la locul de muncă

Serghei, creștin ortodox, istoric de profesie, are 28 de ani. A devenit cooperador al Prelaturei Opus Dei imediat după ce a citit pe internet despre sfântul Josemaría. În ceea ce îl privește pe Juri, a fost botezat la vârsta de 55 de ani. Este fizician și colaborează cu centrul Opus Dei de la Moscova predând cursuri despre știință și religie.

07.04.2011

**Serghei: "Operele Sfântului
Josemaría nu au fost scrise *pentru*
toți ci pentru fiecare dintre noi"**

Mărețul dar al vieții pe care ni-l
dăruiește Dumnezeu nu este decât
începutul drumului. Dar pe acest
drum către Împărăția lui Dumnezeu
suntem cu toții egali indiferent de
familia în care ne-am născut. Este
deci foarte important să găsim
răspunsul la întrebările pe care ni le
punem. "Cine sunt eu?" sau "Pentru
ce trăiesc eu?"

Într-o zi un prieten mi-a spus: "Când
mi-am terminat studiile la
Universitate mi se părea că eram
indispensabil societății, că o să vină
să mă caute și o să mă ia într-o
mașina de lux și ca directorul
general al unei mari companii mă va
primi așa: "Domnule Cutare vă
așteptam. Bine ați venit la noul dvs.
post." Numai că zilele treceau una
după altă, iar mașina n-a mai venit

niciodată. Dimpotrivă mi-a trebuit multă vreme ca să-mi găsesc un loc de muncă și când, în sfârșit, l-am găsit nu avea nimic comun cu specialitatea mea."

Mi s-a întâmplat și mie același lucru. După ce mi-am încheiat studiile de istorie am petrecut mai mulți ani ca să-mi pregătesc teza de doctorat și a trebuit să fac tot felul de munci umile ca să am din ce trăi. La câteva luni după ce mi-am susținut teza am descoperit credința creștină. De atunci am două locuri de muncă și trebuie să recunosc ca lucrurile mers mult mai bine.

Vedeam și eu că-mi lipsea ceva. Rareori găseam vreo satisfacție sufletească în ce făceam, iar la serviciu îmi spuneam: "Aș putea face lucruri mai importante și mai interesante, dar cu patronii mei nu merge așa ceva." Și cum nu puteam să mă împac cu această permanentă

insatisfacție, am început să caut ceea ce ar fi putut să fie ieșirea din acest impas, ceva care să-mi permită să mă regăsesc pe mine însumi.

La un moment dat am găsit pe internet citate din Sfântul Josemaría, doar câteva rânduri, dar care mi se adresau mie personal, care mă încurajau să acționez. Aveam impresia că rândurile acelea fuseseră scrise anume pentru mine. «Acel individ îmi scria: "idealul meu este așa de mare că doar marea ar putea să-l cuprindă." Eu i-am răspuns: Și tabernacolul este oare chiar așa de mic? Și atelierul de Nazaret chiar atât de banal? El ne așteaptă în măreția a tot ceea ce nu este ieșit din comun!»

Uneori poți să ai impresia că în anumite portrete personajele vă primesc chiar pe dumneavoastră, că vă urmăresc cu privirea când vă deplasați. Iată ce mi s-a întâmplat

mie cu operele Sfântului Josemaría: nu le-a scris pentru toată lumea ci pentru fiecare dintre noi.

Să găsești un sens în orice activitate, oricât de plicticoasă, oricât de banală ar fi ea. Am putea să spunem că nu este nimic nou în asta și că așa ceva este un adevăr știut de mii de ani, dar când citim: "În ochii lui Dumnezeu nicio ocupație nu este măreață sau insignifiantă prin ea însăși. Orice lucru capătă valoare prin dragostea pe care o punem în el." Acest adevăr a căpătat atunci o stranie actualitate.

Raporturile mele cu munca mea i-au schimbat calitatea; toate s-au schimbat și prin exigența pe care mi-am impus-o. Dar mai presus de toate ceea ce s-a schimbat a fost modul meu de a înțelege *de ce* acționam așa. Atunci când ai citit și ai aprofundat operele Sfântului Josemaría nu mai poți să faci lucruri de mântuială sau

să le faci doar așa ca să scapi odată de ele. Munca noastră este ceea ce aducem în fața lui Dumnezeu și așa cum spune Josemaría: "n-am putea să-i oferim lui Dumnezeu ceva care, fie și în limitele noastre umane, să nu fie perfect, impecabil, atent realizat până în cele mai mici detalii."

Astfel Sfântul Josemaría m-a ajutat să mă regăsesc pe mine însumi, să găsesc sensul activității mele și tot ceea ce fac să fac în pace, împăcat cu mine însumi.

Juri: "Materialismul creștin este trăsătura cea mai fascinantă a mesajului Sfântului Josemaría."

Orice creștin trebuie să-și facă munca la perfecție căci numai acest gen de muncă poate fi oferită lui Dumnezeu.

Munca este un drum al purificării și al sfințeniei, ea ne permite să fim și noi creatori împreună cu Dumnezeu.

O muncă bine făcută este esențială nu numai pentru realizarea noastră personală, dar în egal măsură pentru toată umanitatea. Ea ajută ideii de unitate a oamenilor.

În perioada sovietică și eu și colegii mei intuiaam importanța dumnezeiască a muncii umane din simplul fapt că ne era interzis să vorbim despre religie.

Apelul Sfântului Josemaría de a obține sfințenia prin intermediul muncii noastre este piatra de temelie a epocii noastre. Ce-i drept, marxismul vorbea despre o societate comunistă din viitor în care practic n-ar mai fi fost nimic de făcut, iar elitele moderne vorbesc despre o lume unde totul se va face pe baza speculațiilor financiare. Din acest punct de vedere *materialismul* creștin este cea mai fascinantă trăsătură din mesajul Sfântului Josemaría.

.....

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/article/juri-](https://opusdei.org/ro-ro/article/juri-serghei-si-sfintenia-la-locul-de-munca/)
[serghei-si-sfintenia-la-locul-de-munca/](https://opusdei.org/ro-ro/article/juri-serghei-si-sfintenia-la-locul-de-munca/)
(01.04.2026)